

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Проект „МЕМОФИШ“, eMS ROBG-420

“Памет и бъдеще. Разкази за Дунавската цивилизация”

Маршрут „ДУНАВСКИ ЛОДКИ“

Програма
за тридневен туристически пакет за младежки туризъм в
трансграничния регион област Силистра - окръг
Кълъраш

Време на провеждане 30 август - 1 септември 2019

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

www.interregrobg.eu

“ ДУНАВ НА РИБАРСКИТЕ ОБЩНОСТИ”

промоционален тур за младежи с гребен поход

ПРОГРАМА

30 август 2019	
8.00	Само за румънската група - Отпътуване от Кълъраш с автобус от хотел “Кълъраш”. Преминаване на Дунав. Посрещане на българска земя.
9.00 10.30	Посрещане от българските младежи Беседа относно историята на града. Справка - информация в описанието на Маршрута “Дунавски лодки”. Отпътуване от Силистра - закуска сандвичи/ безалкохолни. Разглеждане на Природонаучен музей и биосферен резерват “Сребърна”
12.30	Пристигане в Тутракан. Обяд.
13.30	Беседа относно историята на града. Справка - информация в описанието на Маршрута “Дунавски лодки”. Посещение на музея “Дунавски риболов и лодкостроене”
16.30	Посещение на Катедрален храм „Свети Николай” и Рибарската махала. Запознаване с рибарските традиции
20.00	Вечеря. Свободно време.
31 август 2019	
8.30 - 10.00	Закуска. Пристигане на понтона на СНЦ “Дунавски клуб-Силистра”. Представяне на организацията на гребния поход. Технически инструкции. Правила за безопасност: Справка - информация в описанието на Маршрута “Дунавски лодки”. - закуска сандвичи/ безалкохолни. Отпътуване
10.00 - 16.00	Провеждане на гребен поход. Пристигане на остров Безименен. Фотосафари. Участие в ритуала “Плуване към спомена”. Обяд.
17.00	Отпътуване за Кълъраш.
18.00	Пристигане и настаняване в хотел “Кълъраш”.
19.30	Разходка край канала Борча и плажовете на Кълъраш. Беседа относно историята на града. Справка - информация в описанието на Маршрута “Дунавски лодки”.
20.00	Вечеря. Свободно време.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

	1 септември 2019
8.30 - 12.00	Отпътуване. Посещение на рибарската общност в Чокънещ/ Жегалия. - закуска сандвичи/ безалкохолни. Справка - информация в описанието на Маршрута "Дунавски лодки".
12.30	Обяд
13.30	Посещение на зоологическата градина в Кълъраш и историческите бюстове в Дунавския парк Справка - информация в описанието на Маршрута "Дунавски лодки".
15.30	Свободно време в Кълъраш.
17.00	Отпътуване за Силистра

Събитието се финансира по проект „МЕМОФИШ. Памет и бъдеще. Разкази за Дунавската цивилизация“, ROBG 420.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Тема на обиколката през първи ден: Силистра и Тутракан: Разкази за Дунавската цивилизация

Силистра в миналото

Между 11 и 12 век Дръстър (Дуростор) е столицата на северните български територии - Подунавия, където живеят гражданските владетели и командири, сред които името на Нестор, както и митрополиите Дръстър (Дуростор), включително един от интелектуалците и теолозите - Кристиан Лъв.

По време на второто българско царство - Дуростор е митрополитски департамент и резиденция на областните управители. Тук през 1279 г. цар Ивайло и армията му отхвърлят атаките на татарите. Малко след това деспот Теодор Светослав живее в Дуростор, преди влизането му в Търново през 1299 г. Около 1370 г. Дуростор става столица на независимо феодално княжество, управлявано от Тертер, син на деспота Добротица.

След турската окупация (1388 г. и накрая 1416 г.) градът се превръща в столица на великата кръвна Силистра, която се простира в цяла Добруджа, Бесарабия и днешна Източна България. През XV - XVI в. Силистра е театър на военните конфликти между Османската империя, влашките войводи и армиите на рицарите в Западна Европа. В началото на XV век столичната катедрала на града е възстановена. Забележителен период в историята на Силистра е представен от руско-турските войни от края на XVIII - първата половина на XIX век, по времето на генералите Румянцев, Кутузов, Суворов, Багратион, Дибич и др. В Силистра присъства и видният български капитан Георги Мамарчев, чичо на Г. С. Раковски, който след 1830 г. временно се установява в града. С обсадата на Силистра от руската армия през 1853 г. започва Кримската война - период, от който датира крепостта „Меджиди табия“, запазена и до днес. Големият руски писател Л.Н. Толстой, по това време млад офицер, участва в боевете около Силистра. През 1877 г. Силистра е освободена от руската армия.

След руско-турската освободителна война от 1877 - 1878 г. буржоазната класа в Силистра предприема първите стъпки в развитието на промишлеността, банките и търговията. В края на 19 век в града функционират четири акционерни дружества и земеделски фонд, фабрика за сапуни и кожени изделия, фабрика за безалкохолни напитки, много адвокатски и предприемачески фирми, работилници за обработка на злато, хотели и други.

Силистра става един от образователните центрове в България. През 90-те години на миналия век, в края на 19 век, е открито Силистренското държавно педагогическо училище, чиято сграда все още е един от символите на града (сегашната сграда на Художествената галерия).

Следвайки визията на монарха и българската дипломация след двете Балкански войни, Силистра и Добруджа са окупирани от царска Румъния през лятото на 1913 г. По време на Първата световна война Силистра е освободена от българската армия през 1916 година. След провала на войната след скандалния Ньойски договор от 1919 г. Силистра и Добруджа отново са прехвърлени в

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Кралство Румъния. Градът става център на окръг Силистра, но той не се променя съществено. Появяват се нови сгради в така наречения „неоримски стил“, които допринасят за европейския вид на града.

През септември 1940 г. населението на Силистра се променя - Добруджа отново е част от България. Силистра е по този начин осветен административен, културен и духовен център на Крайдунавска Добруджа („от границата с Дунав“). Градът е дом на 31-ви Силистренски полк, който активно участва във Втората световна война през 1944-1945.

Между 1950 - 2000 г. Силистра променя облика си - градът е модернизирани и индустриализирани. Той се превръща в център на хранителната, текстилната, електронната промишленост. В същото време той е център на голяма селскостопанска площ. Въпреки модернизацията, забележителни паметници на културно-историческото наследство са запазени и изложени в града и региона. Градът има множество руини от римска и средновековна крепост, църкви, резиденции и сгради от II - XV век. Тук се намира една от най-ценните древни гробници от късна Европа, с уникални стенописи от IV век.

Днес следите от древното минало са изложени и формират Националния архитектурно-археологически резерват „Дуросторум - Дръстър - Силистра“.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Забележителности в Силистра Национален архитектурно-археологически резерват Дуросторум-Дръстър-Силистра

Резерватът обхваща по-голямата част от града. Той съдържа уникални реставрирани паметници от римската империя, както и от средновековната българска държава. Най-голям интерес предизвикват паметниците в Крайдунавския парк. Тук видяхме патриаршеската базилика на патриарх Дамян. Тук е открита и част от известната колона на хан Омуртаг, което според повечето изследователи доказва, че неоткритият до момента “преславен дом на Дунава”, построен от него се намира именно в Силистра.

Дунавска градина

Дунавската градина е първият обществен и дунавски парк на територията на България. Паркът е създаден преди около 100-150 години. За първи път се споменава във вестник "Турция" през 1870г. Той е прекрасно място за разходка, има красив изглед към река Дунав и множество

места за игра на малките деца. Очарованието на парка се крие в останките на старинните крепости, които са разположени в непосредствена близост. В Дунавската градина могат да се видят някои уникални дървесни видове, които са защитени и са уникални по рода си. Отбелязани са с табелки, за да се различават от останалите дървета. Дунавската градина е място, което си заслужава да се види.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Римска гробница

Римската гробница в Силистра е един от най-известните антични паметници в България. Тя датира от IVв, когато градът е римска крепост, наречена Дуросторум. Гробницата представлява еднокамерна сводеста каменна постройка с вход от изток и размери 3.3м x 2.60м x 2.30м. Известна е с богатата си стенописна украса (геометрични, животински и човешки фигури, ловни сцени, господарската семейна двойка и техните слуги), направени вероятно от египетски или сирийски художник. Гробницата е открита през 1942 г и днес е положена в специална защитена сграда.

Турски форт "Абдул Меджиди"

Турският форт "Абдул Меджиди", или така наречената крепост Меджиди табия, се намира южно от Силистра и е най-запазеният от шестте укрепителни пункта на фортификационната турска система, изиграла важна роля в Кримската (1853-1856 г) и Руско-турските войни (1853-1856г и 1877-1878г). Построена е заради необходимостта от допълнително укрепване на крайдунавските градове, когато реката се утвърждава като естествена граница на Османската империя. Идеята за построяването на тази система от военни укрепления е дело на немския военен инженер Хелмут фон Молтке (1800г-1891г), посетил града през 1837г.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Крепостта е строена през периода 1841-1853г с безплатния труд на 300 принудително събрани българи. Главните майстори са от Дряново, а каменоделците са от региона на град Силистра. По време на строителството на крепостта те строят и първите монолитни възрожденски храмове в Силистренско - в Алфатар (1846г) и Калипетрово (1847г) Строежът на крепостта е привлякъл вниманието на султан Абдул Меджид, който през 1847г пристига, за да огледа строителните работи. Оттам идва и името на крепостта - Меджиди. Крепостта е била завършена по времето на областния управител Саид паша в навечерието на Кримската война. Крепостта играе важна роля по време на Кримската война, която започва през 1853 г с битката за Силистра. В сраженията около крепостта участва гениалният руски писател Лев Николаевич Толстой (1828г - 1910г). Съоръжението е активно използвано и в Освободителната за българите Руско-турска война от 1877-1878г. Крепостната стена има формата на шестоъгълник и достига на височина до 8м. Непосредствено до нея има ров, служил едновременно за препятствие и маскировка. Меджиди табия е единствената напълно съхранена в интериор и екстериор крепост от османската епоха.

Природонаучен музей при биосферен резерват "Сребърна"

Природонаучният музей при биосферен резерват "Сребърна" се намира в северната част на село Сребърна. В него са изложени препарирани екземпляри на обитатели на резервата, много снимки и информационни материали за растителните и животинските видове. Музеят притежава наблюдателен пункт, от който чрез телескопи и бинокли могат да се наблюдават птиците в резервата. В сърцето на езерото е поставена видеокамера, чрез която се наблюдават местата където гнездят пеликаните. Чрез видеовръзка картината и звуците се излъчват на екран в музея.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Тутракан в миналото

Градът е построен като крепост в римско време под името Трансмариска, от император Диоклециан, след една от победите му срещу вражески племена. В него се помещава част от 11-и легион на Клавдий. Информацията за това е извлечена от каменен надпис от 18 октомври, година 294. Името означава „Селището зад блатата“, отнасящо се до равнината от другата страна, като ниска равнина, около сегашния румънски град Олтеница. По време на император Валент (366 г.) над Дунав е построен мост от салове по време на войната му с готите. В края на 10 век тук се заселват преселници от Южна Русия, именувайки град Тмутаракан. Средновековните арабски географи отбелязват града като Рекран, Закратра, Тракан, Тарака. През 15-16 век е имало много воденици (по река Дунав) и вятърни мелници (по върховете на брега), които са оцелели до по-късно, а последната водна мелница (шифмюле) е оцеляла до 1942 г.

Имената на двама видни командири на руската армия са записани в историята на град Тутракан. На 10 май 1773 г. генерал Суворов превзема града. След оттеглянето на руските войски, турците разширяват и укрепват крепостта, но това не попречи на генерал Кутузов да го завладее на 11 октомври 1810 година. През 19 век Тутракан е бил беден град на рибари, занаятчии и винопроизводители, но в областта на лодкостроенето са изградени много лодки и водни мелници. През 1862 г. е построена църква, голямо и светско училище, а библиотеката „Възраждане“ е основана през 1873 г. През 1867 г. четата на Панайот Хитов, заедно със знаменосеца Васил Левски, преминава Дунава край Тутракан, Румъния, за да освободи България.

В началото на XX век Тутракан наброява около десет хиляди жители и се равнява на градове като Видин, Лом, Търново, Свищов, Ловеч и дори ги превъзхожда по търговия. Тогава Тутракан става най-големият риболовен център на Дунав в България. От 1913 г. е част от територията на Румъния под името Turtucaia. Градът е в упадък и населението му също е в упадък. През 1940 г. по силата на Договора от Крайова Южна Добруджа (включително Тутракан) е върнат в България.

Поради живописното си разположение на хълмовете край Дунав, Тутракан е известен като „Търново на Дунав“.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Забележителности в Тутракан

Крайдунавски парк

В границите на гр. Тутракан непосредствено край р. Дунав е разположен Крайдунавският парк. Общата площ на парковата зона обхваща близо 12 дка с няколко обособени зони. Декоративни дървета и храсти, открит солариум и дървени шезлонги са включени в зоната за отдих. Детската зона включва места за отдих на майките с детски колички, игрови мултифункционални съоръжения, люлки, въртележка, пясъчник и др. Обособена е и информационна алея, представяща информация за биологичното разнообразие в региона на гр. Тутракан посредством тематични табели.

Музей "Дунавски риболов и лодкостроене"

Музеят "Дунавски риболов и лодкостроене" е открит през 1974г в Тутракан. Музеят се намира именно там, защото градът има вековни традиции в риболова и лодкостроенето. Неслучайно жителите на Тутракан са имали славата на най-добрите рибари и майстори на лодки по долното

течение на река Дунав. Музеят е единствен по рода си не само в България, но и на целия Балкански полуостров. Експозицията на музея е разположена в седем зали в сграда, строена в началото на XX в. Сбирките са подредени в хронологичен ред, така че да

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

проследяват историческото развитие на риболовните пособия и техники - от древността до наши дни. Посетителите могат да видят оригинални риболовни уреди, въдици от кост и мед, глинени тежести за рибарски мрежи, различни видове мрежи, правени от растителни влакна, и други. Освен с оригинални предмети, музеят запознава посетителите с историята на риболова и с разнообразни снимки и документи. Една от фотографиите се датира от 1942г и показва моруна, тежаща 393 кг, уловена край село Връв. Пресъздаден е типичен рибарски дом и начинът, по който уредбата на дома е обвързана с риболовния занаят. Една от залите в музея е посветена на развитието на лодкостроенето в Тутракан и района. В античния град Трансмариска, както е старото име на Тутракан, е съществувала работилница за ремонт на плавателни съдове, а през XIX в лодки, правени в Тутракан, се изнасят за Австрия, Сърбия и други страни. В музея "Дунавски риболов и лодкостроене" се продават информационни брошури, картички и други сувенири.

Фестивал „Огненият Дунав“

Това е едно от най-големите летни събития в българската част на р. Дунав. „Огненият Дунав“ е кулминацията на ежегодната седмица на реката, по време на която се състоят най-разнообразни културни и спортни събития.

В последния ден се провежда традиционният „Празник на реката“, включващ състезания с рибарски лодки, преплуване на Дунав, детски анимации, надпиване с боза, изложби на открито, кулинарна надпревара за най-вкусната рибена чорба, представления на местните танцови и музикални школи. Организира се каране на скутери, летене с парапланер, туристическо корабче между Тутракан и Олтеница, опера под открито небе.

Вечер кеят се превръща в сцена на рок концерти, а след настъпване на нощта светлинно-огненото шоу „Огненият Дунав“ осветява реката.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

Interreg

www.interregrobg.eu

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Торпеден катер

Преди 25 години един от торпедните катери (проект 123К) на Военноморския флот (ВМФ) на България е поставен на постамент за вечни времена в гр. Тутракан.

Катедрален храм „Свети Николай”

Храмът е разположен в началото на Рибарска махала в североизточната част на Тутракан. Църквата е построена с даренията на родолюбиви тутракански граждани и тържествено е осветена на 14 юли 1865 година. Катедралният храм се издига величествено с изключителната си архитектура. Църквата е трикорабна, като всеки от тях завършва на изток с полукръгла отворена и отворена абсида. Красивата и оригинална дърворезба на царските двери, иконостасът и стенописите са изваяни от майсторите зографи на Тревненската живописна школа Захари Цанюв и неговия син Стефан.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Комплекс "Рибарската махала"

В Тутракан е единственото в страната естествено обособило рибарско селище. Със своята самобитност, чистота и възрожденски дух Архитектурен комплекс

"Рибарската махала" е съхранен за поколенията в своя автентичен вид с рибарските мрежи, с лодкарските работилници и рибарските къщи. Той напомня като жива легенда за този поминък на нашите прадеди, предава се от поколение на поколение и съхранява имиджа на Тутракан - виден риболовен и лодкостроителен център. Рибарска махала е разположена в североизточната част на Тутракан. Тя е паметник на културата от

национално значение с висока степен на автентичност. До началото на XX век в нея живеят 1437 рибарски семейства и броят на професионалните рибари нараства на 2296 души при население 7926 жители на града. Независимо от настъпилите превратности в съдбата на Тутракан и Южна Добруджа до 40 - те години на XX в общият брой на риболовците достига до около 5000 души, а на "рибния пристан" има 1300 двустри рибарски лодки. Архитектурен резерват "Рибарска махала" е неразривна част от музейната експозиция на Етнографски музей "Дунавски риболов и лодкостроене". Научната стойност на Рибарска махала се откроява и от факта, че в нея има изградени къщи отпреди 150-200 години и по своята архитектура имат национално значение.

Исторически музей - Тутракан

Открит е през 1993г в "Теодоровата къща". Експозицията разкрива близо 20 вековна история на града. В археологическата експозиция са изложени находки от V хилядолетие пр.н.е., тракийска керамика, експонати от античната крепост Трансмариска, създаването и величието ѝ, идването на прабългарите и

славяните и изграждането на крепостта Тутракан от времето на Първото и Второто българско царство. Музеят разполага и с уникална иконна експозиция от възрожденски икони от Тутраканската духовна околия и старопечатни книги и църковна утвар. Иконите са дело на майстори зографи от Тревненската живописна школа.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Тема на обиколката през втори ден: Дунавски лодки

Този маршрут представя очарованието на водните екосистеми в района и тяхното биоразнообразие. В този ландшафт доминиращо въздействие оказва р. Дунав. Определящи елементи са хоризонт, цветове, променящи се в зависимост от годишното време и часовете на денонощието, светлината от слънцето и луната, променящ силата си вятър, специфичен мирис и шума на птиците, красотата на междуостровните канали. Биоразнообразието включва характерни природни местообитания, птици и други животни.

Маршрутът с лодка стартира от лодкостоянката или пристана при Дунавския парк, като в зависимост от предпочитанията на посетителите може да включва посещение и обяд на остров Безименен. Това е български остров почти съединен с румънския остров Въжетоария. Защитената местност "Остров Безименен" е обявена със заповед № РД-260/17.07.1995 г. (ДВ № 69, 1995 г.) с площ 73,8 ха. Режимът на защита съответства на категория IV по IUCN. Със заповед № РД-451/04.07.2001 г. на МОСВ е обявена ЗМ "Калимок-Бръшлен" и "Остров Безименен" става част от нея.

На специално обособени места туристите ще имат възможност да си организират пикник и да дегустират специално приготвена по местни рецепти рибена чорба и риба печена на скара. Запалените риболовци ще имат възможност да изпробват уменията си в лова на риба.

Маршрутът предоставя възможност за запознаване с някои от редките и с висока консервационна стойност не само у нас, а и в Европа, природни местообитания.

E

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Тема на обиколката през трети ден: Кълъраш и Чокънеш: Бъдещето на риболова

Кълъраш в миналото

Кълъраш (в миналото, Ликиреш и, временно, Щирбею) е община, център на окръг със същото име, Мунтения, Румъния. Това е най-големият град на окръга и една от най-важните общини в Южния регион на развитие. Разположен в югоизточната част на Румъния, от лявата страна на течението на дунавския ръкав Борча, Кълъраш е известен с хранително-вкусовата си промишленост, индустрията на меламиново ПДЧ, стоманодобивната индустрия, хартиената индустрия и индустрията на полуфабрикатите.

Името Ликиреш датира вероятно от началото на първото заселване на постоянни жители по тези земи, по времето на владетеля Михай Витязул. Предполага се, че името Ликиреш е в тясна връзка с издигането на първата църква, Свети Николае на Мирей Ликийей. Хората, които

са се събрали около мястото, вероятно са го нарекли накратко, църквата Ликийей, а те ще се нарекат народът на църквата Ликийей или ликирещени, откъдето идва и името на селото Ликиреш. Името Кълъраш има два възможни произхода: първият е от мястото за преминаване от Османската империя във Влашко, което било пазено от капитанството на конници, а другият е, че е взето, с разширение, от името на село Кълъраш Век, защото от това село и от града са набирани за армията най-добрите конници.

Ликиреш се споменава за първи път в една карта, от 1700 г., картографско произведение на Константин Кантакузино, отпечатани в Италия, в Падуа.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Населението било представено по това време от свободни хора, занимаващи се със земеделие и животновъдство, румънци и малък брой българи и турци. Специална категория били ездачите щафетници, които пренасяли пощата по маршрута Букурещ - Цариград. Най-вероятно са организирани по време на царуването на Константин Брянковеану, първият съхраняван документ, който ги споменава, датира от 25 май 1722 г. От тези конници щафетници, които след прекратяване на службата се заселват в селището близо до своя отряд, село Ликирещ, започва да става известно като "село на ездачите" или Кълъраш.

Към края на XVIII в. името Ликирещ се използва все по-малко; за име на селото се използвало или името Кълъраш, или Ликирещ, или и двете. На картата от 1700 г. Ликирещ е посочено като голямо село. На австрийската карта от 1791 г., селището е записано под името "Кълъраш или Ликирещ".

На 1 май 1734 г. Кълъраш е споменат като тържище, което е показател, че селото се разраства, че започва да кипи търговски живот. Различни преминаващи от тук, винаги са имали приятни впечатления за това тържище. В този период Кълъраш е бил част от окръг Яломица, с център в Урзичен.

Към края на XVIII в. започват да се правят подобрения с обществен характер: освен старата църква, съществувала в центъра на населеното място, се издигнал централен хан и многобройни павилиони, които - заедно с къщите на някои по-заможни жители - ще придадат на Кълъраш вид на градче.

Сегашната зона на Кълъраш е била много пъти сцена на войни, водени срещу турската заплаха, за отбрана на дунавската гора. Тук са водени няколко битки, още от създаването на населеното място и до 28 май 1812 г., когато в Букурещ е

подписан мирът, който ще доведе спокойствието на жителите. Моменти на ужас са преживели кълърашци и през 1821 г., заедно с избухването на революцията, водена от Тудор Владимиреску, като бедите им свършват едва една година след края на революцията през 1821 г. Друг момент на паника за жителите е новата руско-турска война през 1828-1829 г. Сякаш загубите, причинени от войната, не са били достатъчни, през 1828-1830 г. в Кълъраш избухва жестока епидемия на чума. През лятото на 1831 г. избухва холера, донесена от турците, за щастие тази нова епидемия трае само

няколко дни.

След преминаването на всички злощастия започва веднага възстановяването на населено място. Над устието на Йезер е построен стоящ мост, мост, който улеснил достъпа към Силистра; издигнати са две сгради, от които голям обор за 20 коня, а за избягване на чумата и на холерата е издигнато огромна карантинна сграда, като така се обръща голямо внимание на санитарните мерки. Всички тези неща са довели до смяната на общия изглед на Кълъраш, който прилича все повече на провинциален град; липсва само официален статут.

Нарастващите нужди на руснаците да бъдат в постоянен контакт с околните власти, са ги накарали да се влязат в Букурещ, искайки преместване на центъра на окръг Яломия от Урзичен в Кълъраш. На 18 април 1833 г. е наредено да се

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

Interreg

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

премести центърът в Кълъраш, което води до издирване на необходимите сгради за властите и къщи за началниците на окръга, както и до преместване в Кълъраш на окръжните профилни институции (прокуратура, съд и полиция).

На 1 ноември 1833 г., по повод въвеждането на първата комисия на град Кълъраш, се приема първият бюджет в размер на 8000 леи, предложен да се изразходва за модернизация на централната улица на града и за изграждане на училище (отпуснати са 4500 леи). Построени са значителен брой частни къщи, както и няколко обществени сгради, а катедралата, силно засегната от земетресението през 1829 г., е ремонтирана.

На 26 юни 1837 г., председателят на Градската комисия, заедно с един член на комисията, прави подробен доклад за промените, които трябва да се направят в града: да се смени тръстиковия покрив на къщите с глинени цигли в рамките на една година, комините на къщите да се направят от тухли, не от слама и с пръст и др. Предложено е разработването на правила за превенция на пожарите; след разрушителния пожар в Букурещ в нощта на 23 март 1847 г., в Кълъраш са направени бъчонки за возене на вода.

През 1852 г. в Кълъраш, нощно време, са работели 24 фенера с цел осветление, което е коствало на Градската комисия 1260 леи.

За 19 години, между 1833 и 1852 г. в Кълъраш е имало четири визити на владетел.

Въпреки че през 1833 г. в Кълъраш идват и хора с материални възможности, особено търговци, малка част от тях се установява окончателно, повечето развиват бизнес и напускат града, не смеейки да останат в град, разположен върху частна собственост, без никаква перспектива за бъдеще. Жителите на града често са проявявали желанието да се освободят от господството на собственика на имения, бидейки убедени от предимствата, които освобождението ще осигури на развитието на града. Много пъти са изпращани жалби до Управлението на окръг Яломица, като нито една няма очакваните резултати. Жителите не се оставят и се задействат и през следващите години; така, през 1849 г.

се обръщат към владетеля Барбу Щирбей, който през ноември 1849 г. отговаря на доклада, допускайки градът да познае огромно развитие, ако бъде „свободен”. Нареща да се изпрати един топографски инженер, който да изготви с най-голяма точност плана на град Кълъраш, план, който ще създаде прави, успоредни улици, пресечени от други, образувайки големи правоъгълници, с 4 площада и един булевард. На 28 юли 1851 г. Барбу Щирбей идва лично в Кълъраш, където е посрещнат както се полага. Убеждава се от хода на работите и от мизерията, която жителите понасяли поради разполагането на града върху частна собственост. Сумата, която е трябвало да се плати, 250.000 леи, за

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

освобождаването на града, е била трудно събрана и накрая платена. През септември 1852 г., кълърашци започнали подготовката за официалното провъзгласяване на освобождението на града, така че на 24 септември 1852 г. Кълъраш става свободен. Тогава градът получава името Щирбею, което обаче е изгубено през следващите десетилетия и се използва в официалните документи едва до 1881 г.

В края на 19 век Кълъраш има статут на градска комуна и е център на окръг Яломица (статут, който приема през 1832 г. от град Урзичен), като в състава му освен официалният град влизало и село Мъгурен, което западало и ставало махала на града, като общият брой на населението е 8125 жители. В града имало 4 църкви, две синагоги, една реална гимназия с 91 ученици и седем основни училища (три за момчета, две девически и две смесени) с общо 971 ученици (от които 375 момичета). Годишникът Сочек от 1925 г. записва града със същия статут и с население от 13 050 жители. През 1931 г. на града е дадена и крайградската комуна Мирча-Вода, образувана от село Мирча-Вода. През 1950 г., след националната административна реорганизация, Кълъраш получава статут на районен град, център на област Яломица и на район Кълъраш в тази област. През 1952 г. областта е премахната и район Кълъраш (с по-нататъшен център в Кълъраш) е преместен в област Букурещ. Градът получава статут на областен град през 1964 г. По-късно, комуна Мирча-Вода е премахната и село Мирча Вода преминава в градската община Кълъраш.

През 1968 г. при новата административна реорганизация Кълъраш получава статут на община и се връща във възстановения окръг Яломица. Въпреки че това е единствената община в окръга, Кълъраш вече не е център, центърът е преместен в град Слобозия. В същото време селата Мирча-Вода и Магурей са премахнати и включени в населеното място Кълъраш. Градът придобива отново

статут на център на окръга през 1981 г., когато е основан окръг Кълъраш, от южната половина на окръг Яломица дотогава, заедно с югоизточната част на окръг Илфов. Общината е имала като крайградска община комуна Моделу между 1968 и 1989 г., когато е отказана концепцията за крайградска община/комуна.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Забележителности в Кълъраш Ръкав Борча на Дунав

Преди Дунав да обхване делтата на Дунав в три други ръкава, в най-ниските райони на страната, той си простира водите в 8 други ръкава. Ръкав Борча е един от тях, намира се в Кълъраш и е една от големите атракции на този регион. Ръкавът е плавателен, а близо до Чернавода предлага невероятна гледка към дивата земя, заобиколена от гори. Не пропускайте възможността да

се разходите с лодка или да отседнете на някой от образувалите се плажове.

Плажовете

Град Кълъраш, благодарение на позицията си на река Дунав, има няколко устроени плажа, където можете да плувате свободно. Големият плаж е един от най-търсените плажове с фин пясък в града, близо до централния парк. Младежкият плаж или Плажът на автомобилистите (на 4 км от града) са две други възможности.

Църквата на бившия манастир Негоец

Църквата на бившия манастир Негоец е почти изцяло реновирана. Това място за поклонение е издигнато в Бараганската равнина, през XVII век, по заповед на войводата Матей Басараб и съпругата му Елена. Страница от румънската история, която си струва да добавите към историите за пътуване из страната!

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Музей Долен Дунав

Музеят на Долен Дунав е публична културна институция, юридическо лице, от окръжно и регионално значение в услуга на обществото, която събира, съхранява, проучва, реставрира, общува и излага с цел знания, образование и отдиш, материални и духовни свидетелства на съществуването и еволюцията на човешките общности, както и на околната среда. Музеят на Долен Дунав е

подчинен на Окръжния съвет на Кълъраш. Дейността на музея се финансира от средства от бюджета на Окръжния съвет на Кълъраш, както и от собствени приходи, които идват от таксите за предлаганите услуги, от дарения и спонсорства, от други специфични дейности.

Музеят в Кълъраш е основан през 1951 г. (с решение № 316/16 май 1951 г.) в национализирана къща с 6 помещения, разположена в близост до кметството, на улица „Свети Никола“, зад едноименната църква. В резултат на бързия растеж на наследството той започва да функционира през 1954 г., като има археологически профил. Това развитие на наследството се дължи на група ентузиастични интелектуалци, сред които Ница Анджелеску - първият директор на музея, Василе Кулика, Ятан Константин, Георге Флореа, Флориан Кирулеску и др. Благодарение на тяхната дейност са открити множество археологически резервати и исторически паметници, а увеличаването на наследството е принудило властите на времето да променят на няколко пъти мястото, където е работи музеят.

Между 1968 - 1981 г. Кълърашкият музей е секция от историята и археологията на Окръжен музей Яломица. През 1981 г. Археологическата секция се трансформира в окръжен музей Кълъраш, така че през 1990 г. получава званието Музей на Долен Дунав от Комисията на музеите и колекциите на Министерството на културата.

Сред хората работили в музея, са цяла поредица от личности от научния и музеен свят, като Ница Ангелеску, Апостол Атанасиу, Никулае Конович, Кришън Мушетяну, Радун Лунгу, Тудор Папасима, Павел Сушара, Богдан Панцу, Паул Дамян, Траян Попа, Валериу Каврук, Тити Русе и др.

От 30 май 2012 г. Музеят на Долен Дунав се възползва от ново изложбено пространство с площ от около 400 кв.м., разположено в сутерена на Окръжния център за култура и администрация "Барбу Щирбей" Кълъраш.

В това модерно пространство са изложени за широката публика поредица от археологически останки от най-ранните времена до римската ера, открити на територията на окръг Кълъраш и в района на Дунав. Отбелязваме експозицията

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

на съкровища от монети, като тези, открити в Раса (тип Филип II тетрадрахми и Александър Велики), Бошнягу (тасийски тетрадрахми, Жегалия (републикански римски денари), Бора (XVI век), византийски златни монети, средновековни сребърни монети от Централна Европа и Османската империя.

Езерото Валя Рошие

В окръг Кълъраш друга атракция е езерото Валя рошие (Червената долина), което си заслужава да посетите, дори за няколко часа. В естественото езеро има вода, богата на сол, сулфиди, натрий и сапропелова утайка, съставки с терапевтични свойства. В близост до

община Митрени водите на това езеро заемат площ от 14 ха и са рай за любителите рибари. Ето защо любителите на риболова идват на тези места, за да се похвалят с уловената риба.

Дома на Ана и Маринаке Попеску е всъщност съвкупност от две сгради, от които основната конструкция включва частичен сутерен, полуетаж, висок партер и частично тавански мост, докато пристройката се състои само от партер и мост. С течение на времето и липсата на подходяща поддръжка и двете строителни тела са достигнали напреднало състояние на деградация, поради което в първия етап на интервенцията са проведени поредица от консолидационни операции, предназначени да гарантират тяхната приемственост в състояние на целост. Вероятно една от най-впечатляващите черти на дома на семейство Попеску е била богатата орнаментика, която я украсявала както отвън, така и отвътре.

Всички елементи са били силно повредени и са се нуждаели от щателна реставрация. Теракотните орнаменти от външната страна на основната сграда са почистени и лакирани, сега контрастиращи с жълтото на фасадата и по този начин подчертавайки линията на корниза и размерите на пролуците. Вътре украсата е още по-разкошна. И това не са само таваните, украсени с маслени мазилки в основния коридор и в сегашната зала за заседания, но особено декоративната мазилка, която е открита по повечето стени, когато боята е премахната през следвоенния период. Дори пристройката, в която първоначално са били каретите на партера и прислугата на етаж, е била красиво декорирана от външната страна, но премахването на

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

някои от елементите на орнамента налага завършването им въз основа на формовъчни материали, възстановени по време на процеса на реставрация.

Зоологическа градина

Една от най-големите зоологически градини в Румъния, както на земната повърхност, на която се намира, така и на броя на видовете, някои от тях уникални в страната. Единствената зоологическа градина в Румъния, която възпроизвежда ягуара, сибирския тигър и Еми щрауса, притежаващи уникални видове, като хипопотам и мечки гризли.

Зоопарк Кълъраш има впечатляващ брой видове животни, бозайници, птици,

екзотични риби, екзотични влечуги и др. Можете да се възхитите на различни животни: лъвовете, сибирски тигри, леопарди, ягуари, хипопотами, мечки от Аляска, маймуни, пауни, елени (карпатски, лопатар), муфлони, ламы, черни кози, понята, вълци и лисици, зайци, катерици, чинчила и др., бели таралежи; голямо разнообразие от птици, пеликани,

лебеди (бели и черни), папагали, пауни, фазани, папуняци, патки и диви гъски, щъркели, глухар, щрауси (ему, африкански, нанду), грабливи птици (орел, ястреб, бухал), екзотични, декоративни птици, пираня; екзотични влечуги, змии (боа, питон), гущери, игуана, нилски крокодил, костенурки, тарангули. Градината е създадена през 1980 г., на 1 юни и отваря врати под ръководството на Георге Татавур. От 1990 г. Зоопарк Кълъраш е домакин на уникални животни в Румъния, което се дължи на размяната на животни между зоопарка Кълъраш и други подобни места в чужбина. За 10 години са получени повече от 60 екземпляра сибирски тигри и ягуари. Някои от тези тигри са стигнали до цирк Глобус, където са обучени и участват в представления. Зоопарк Кълъраш може да се гордее с факта, че през последните години той е възпроизвел над 50 сибирски тигри, институцията представлява пространство, осигуряващо увековечаване на пленените видове. Зоологическата градина в Кълъраш е "износител" за останалите зоологически градини в Румъния. Уникална двойка животни в страната е представена от мечките от Аляска (гризли) с тегло над 1,2 тона и които са били част от колекцията на Николае Чаушеску, след 1990 г. достигат до Кълъраш. Най-новата конструкция в зоологическата градина на Кълъраш е „Акватерариум“. Аквариумът събира колекция от водни животни: екзотични риби, екзотични влечуги, змии, крокодили.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Чокънещ в миналото

Чокънещ е селска община в окръг Кълъраш, Мунтения, Румъния, съставена само от едноименния център село.

Селската община е разположена в централно-южната част на окръга, на границата със област Силистра, България, на левия бряг на Дунав. Близко до Чокънещ се намира остров Чокънещ на Дунав. През селската

община минава националният път DN31, който свързва Кълъраш с Олтеница.

В края на XIX век, на сегашната територия на селската община, са функционирали, в околия Борча на окръг Яломица, селските общини Чокънещ-Мърджинен и Чокънещ-Сърби. Първата била съставена от селата Чокънещ-Мърджинен, Чокънещ-Пъмъnten и Гъунош, със 1807 жители, две църкви и три училища (едно смесено, едно девическо и едно за момчета) с общо 181 ученици (от които 60 момичета). Селска община Чокънещ-Сърби се е състояла от едно-единствено село, залепено за Чокънещ-Мърджинен и непосредствено на запад от него; селската община е имала 1437 жители, църква и две училища - едно за момчета, със 74 ученици и едно девическо с 57 ученички. Годишникът Сочек от 1925 г. записва появата на сегашната селска община Чокънещ чрез реорганизиране на двете бивши селски общини; състояла се е от селата Андолина, Чоокенешти и Смърдан, имала е 5114 жители и била център на околия Чокънещ в същия окръг.

През 1950 г. селската община преминава в администрацията на район Кълъраш в област Яломица и след това (след 1952 г.) в област Букурещ. През 1968 г. тя се връща в окръг Яломица, възстановява се, а селата Андолина и Смърдан са премахнати и комбинирани със село Чокънещ. През 1981 г. регионална административна реорганизация води до прехвърлянето на селската община в окръг Кълъраш.

В Чокънещ е съществувало, изглежда, през Средновековието, според работата на Василе Раду и Павел Попович, „Монографията на селска община Чокънещ. Историята на едно заселище”, скеле, т.е. малко пристанище, през което различни стоки, добитък, но най-вече сол се изнасят на Балканите. За да бъдат лесно транспортирани през река Дунав, големите солни камъни, носени от каруци, са били трошени с чукове. От тяхното име произлиза името на селището.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Забележителности в Чокънеш Рибна ферма Чокънеш

Рибна ферма Чокънеш е част от защитената зона на река Дунав Натура 2000 Чокънеш. Състои се от 30 рибни басейна на обща площ от 230 ха, това е добър пример за устойчиво управление на стопанство в хармония с природата. Тук намират мястото си за гнездене и хранене над 20 000 мигриращи

птици, от които 30 вида птици, защитени на европейско ниво. Съветваме ви да спрете за почивка и да изминете зоната пеш. Наистина е като мини-делта. И ако сте с електрически колела, тук ще намерите зарядна станция за електрически велосипеди или можете да наемете такъв. За контакти: www.ciocanesti-piscicola.ro

Защитената зона (рамкирана в степния географски биорегион) представлява природна зона (пасища, степи, обработваема земя, естествени тревни площи, насаждения от тополи, диги и канали; с потопена растителност, папур и тръстика), която осигурява храна, гнездене и условия на живот за няколко вида мигриращи, преминаващи или заседнали птици (някои защитени от закона).

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Църква Св. Йерарх Николае

Църква Св. Йерарх Николае в с. Андолина, селска община Чокенещ, окръг Кълъраш, е построена през 1942 - 1943 г. върху земя, дарена от Бану Йон, през Втората световна война, с финансовия принос на енорияшите, през периода когато енорийски свещеник е Думитру Михайлеску. Църквата е осветена след завършването на вътрешната живопис, през 1946 г. Последвалите модификации са насочени към по-малки ремонти, повторно изрисуване на интериора през 60-те години, както и след 2000 г., всеки път последвани от служби по обновяване на мястото на поклонение.

Скромните размери (кораб: 16,5 м x 6 м x 6 м) на църквата се обясняват с по-малките финансови и материални ресурси, налични по време на войната. Парохия Андолина е в подчинението на Протопопия Кълъраш, на свой ред част от Епископията на Слобозия и Кълъраш.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

ЗНАЕТЕ ЛИ ...?

Силистра - Тутракан

1. Кой национален архитектурен резерват се намира на територията на Силистра?
2. Как посетителите могат да наблюдават гнездене на птиците в биосферен резерват Сребърна?
3. Кога е създаден най-старият парк покрай Дунав?
4. Какво може да се види в Римската гробница?
5. Кой дава идеята за построяването на крепостта Меджиди табия?
6. Кога е открит музеят "Дунавски риболов и лодкостроене"?
7. Какво може да види посетителят в музея на лодкостроенето?
8. Кое лятно събитие се провежда в Тутракан?
9. Как се нарича паметникът на културата, разположен в североизточната част на Тутракан?
10. Какво представлява „Теодоровата къща“?

Кълъраш - Чокънещ

1. Къде се намира ръкав Борча?
2. Колко са плажовете на Кълъраш?
3. Какво можем да видим в музея на Долен Дунав?
4. С какво е известно езерото Валя рошие?
5. По какво ще познаете Дома на Ана и Маринаке Попеску сред другите сгради в Кълъраш?
6. С какво се отличава зоологическата градина на Кълъраш от останалите в Румъния?
7. Къде в окръг Кълъраш можете да наблюдавате над 20 000 мигриращи птици, от които 30 вида птици, защитени на европейско ниво?
8. Какви птици можем да видим в Защитената зона?
9. Посочете място за поклонение в региона.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

ПРАВИЛА ЗА БЕЗОПАСНОСТ ПРИ ПРОВЕЖДАНЕ НА ГРЕБЕН ПОХОД

Мероприятието да се проведе при наличие на утвърдени „Правила за безопасност“, с предвидени конкретни мерки и назначен ръководител по организацията. В писмена форма се изработва “Инструкция за безопасност”, която се утвърждава от ръководителя по организацията и се слага на видно място в съдовете, кабинета или се раздава на всички участници.

1. Всички плавателни съдове, участващи в мероприятиято, следва да притежават валидни корабни документи и да бъдат управлявани от правоспособни водачи.
2. При провлачване на гребните лодки до км. 395,000, провлачващият кораб да се придържа към десния бряг на реката.
3. По време на прехода от км. 383,000 до км. 374,500, да не се допуска плаване в близост до фарватера на реката, както и разпокъсване на участващите лодки и яхти на големи разстояния.
4. При преодоляване на третата част на похода - пресичане на реката от десен към ляв бряг при км. 374,500, както и провлачването на плавателните съдове от Кълъраш до Силистра, същите да се осъществят при завишено внимание за безопасност, съобразяване с корабоплаването в района и стриктно спазване на чл. 6.02, т. 2 от „Правилник за плаване в българския участък на река Дунав“ (ОППД).
5. Да не се допуска превишаване броя на разрешената човеко вместимост на участващите плавателни съдове.
6. Мероприятието да бъде обезпечено в медицинско отношение и съгласувано с гранична полиция.
7. Мероприятието да се прекрати при наличието на предпоставки за влошаване на времето.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

ИНСТРУКЦИИ ЗА БЕЗОПАСНОСТ С ГРЕБНИТЕ ПЛАВАТЕЛНИ СЪДОВЕ ЯЛ - 6

1. Гребните лодки преди отплаване трябва да бъдат оборудвани със спасителни жилетки по броя на екипажа в лодката.
2. Греблата да бъдат снабдени с ключове с прикрепени към тях въженца за осигуряване тяхното загубване.
3. Гребците да бъдат екипирани с подходящо облекло.
4. Качването на гребците в лодката да става по команда подавана от шкипера на лодката.
5. Забранява се ставането прави, изнасяне на тялото извън борда, допир на водата с ръце, разклащане на лодката и непристойно говорене и крещене.
6. При поява на силен вятър, задължително поставяне на спасителните жилетки.
7. Лодките да се движат на безопасна дистанция една от друга.
8. При приставане на бряг или пристан да се подхожда срещу течението и вятъра с намалена скорост с цел предотвратяване на повреди по корпуса на лодките.
9. Забранено е употребата на всякакви упойващи вещества.
10. При възникване на травма или неразположение, веднага да се уведоми коменданта на похода.
11. Да се спазват всички указания и команди подавани от шкипера на лодката.
12. Всички участници в похода трябва да представят на организатора данни от паспортите си, най-късно до 7 дни преди началото на проявата, като ги изпратят по факс, по пощата или e-mail.
13. Всеки участник трябва да има индивидуална или колективна застраховка.
14. Всеки участник подписва декларация на родния си език преди старта, че:
  - няма здравни проблеми
  - участва в гребния поход на свой риск и на своя отговорност
  - има здравна застраховка
  - получил е спасителна жилетка и ще гребе с нея
  - греблото ще бъде вързано за лодката
  - ще гребе с групата и ще изпълнява указанията на организатора
15. При комплектоване на екипажите трябва да се вземе под внимание следното:
  - всеки екипаж трябва да има един Лодководач - човек с опит в реката и преминал курс на обучение. Той получава информация от организатора и определя действията в поверената му лодка съобразно тях.
  - екипажите трябва да се съставят по равно /до колкото е възможно / от мъже и жени, опитни и начинаещи гребци. Преди началото на похода трябва да се проведе техническа конференция.
16. Всеки участник ще получи от организатора карта на реката, програма и инструкция за безопасност.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

ДЕКЛАРАЦИЯ

за запознаване с утвърдените
„Правила и инструкции за безопасност при провеждане на гребен поход” и
поемане на лична отговорност

Аз, долуподписаният/ата:

(име, презиме, фамилия)

с постоянен адрес

във връзка с участието си в гребен поход на 31.08.2019г.

Декларирам, че съм запознат със следните инструкции за безопасност:

1. По време на гребния поход през цялото време е задължително да се носи спасителна жилетка.
2. Гребците са екипирани с подходящо облекло.
3. Греблата са снабдени с ключове с прикрепени към тях въженца за осигуряване тяхното загубване.
4. Качването на гребците в лодката да става по команда подавана от шкипера на лодката.
5. Забранява се ставането прави, изнасяне на тялото извън борда, допир на водата с ръце, разклащане на лодката и непристойно говорене и крещене.
6. При поява на силен вятър, задължително се поставят спасителни жилетки.
7. Лодките трябва да се движат на безопасна дистанция една от друга.
8. При приставане на бряг или пристан трябва да се подхожда срещу течението и вятъра с намалена скорост с цел предотвратяване на повреди по корпуса на лодките.
9. Забранена е употребата на всякакви упойващи вещества.
10. При възникване на травма или неразположение, трябва веднага да се уведоми коменданта на похода.
11. Трябва да се спазват всички указания и команди подавани от шкипера на лодката.
12. Всички трябва да спазват указанията на капитана и на шкипера.

Декларирам, че нямам здравни проблеми и участвам в гребния поход на свой риск и на своя отговорност.

Дата

Подпис

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

ФОРМУЛЯР ЗА ОЦЕНКА

1. Каква е цялостната ви оценка за туристическото пътуване (моля, отбележете!)

☐ добра ☐ много добра ☐ отлична

2. Каква е оценката ви за:
Транспорта

☐ добра ☐ много добра ☐ отлична

Настаняването

☐ добра ☐ много добра ☐ отлична

Храната

☐ добра ☐ много добра ☐ отлична

Посещението на забележителности

☐ добра ☐ много добра ☐ отлична

Гребен поход

☐ добра ☐ много добра ☐ отлична

3. Моля посочете най-интересните моменти

4. Бихте ли да направите предложения за промяна на организацията, обектите за посещение или настаняване, атракциите и т.н. (само по ваше желание)

5. Ще препоръчате ли промоционалния тур на ваши приятели?

☐ да ☐ не ☐ ще си помисля

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Име на създателя: СНЦ "Паралел-Силистра

Адрес: Силистра, ул. Добруджа 41вх.В

Телефон

e-mail office@paralel-silistra.net

www.paralel-silistra.net

Проект "МЕМОFISH. Памет и бъдеще. Разкази за Дунавската цивилизация" е съфинансиран от Европейския съюз чрез Европейския фонд за регионално развитие по програмата Interreg V-A Румъния-България.

Стойност на проекта (ЕФРР): 423 921.71 euro

Проект "МЕМОFISH. Памет и бъдеще. Разкази за Дунавската цивилизация", eMS ROBG-420
Дата на публикуване: 08. 2019

Съдържанието на този материал не представя непременно официалната позиция на Европейския съюз.

www.interregrobg.eu

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

www.interregrobg.eu